

- semmisítse meg az 1954/2003 tanácsi rendelet 5. cikkének (1) bekezdését, amennyiben nem tartja fenn a spanyol lobogó alatt közlekedő halászhajókra vonatkozóan az Azori-szigetek vizein történő tonhalhalászat tilalmát;
- utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz, ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a per állása nem engedi meg, hogy az ügyet érdemben eldöntse;
- kötelezze az Európai Unió Tanácsát a Região autonoma dos Açoresnél az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott ítélete elleni fellebbezését hét jogalpra alapítja.

Először is az Elsőfokú Bíróság döntése, miszerint a fellebbezőnek az EK 299. cikk (2) bekezdésében biztosított védelem nem elegendő annak bizonyítására, hogy őt a kifogásolt rendelkezések személyében érintik, téves jogalkalmazás következménye.

Másodszor az Elsőfokú Bíróság hibásan vonta le azt a következtetést, hogy csak tagállamok – és nem a régiók – joga, hogy a közérdeket a fennhatóságuk alatt lévő területen védelmezzék.

Harmadszor az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazással nem különböztette meg az ökológiai és a gazdasági érdekeket.

Negyedszer az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazás eredményeként állapította meg, hogy a kifogásolt rendelkezések nincsenek káros hatással a halállományra és az Azori-szigetek tengeri környezetére és ennek következtében a régió halászati ágazatának túlélésére.

Ötödször az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazás alapján állapította meg, hogy abból, hogy a kifogásolt rendelkezések hatást gyakoroltak a fellebbező jogalkotási és végrehajtási hatásköreire, nem következik, hogy a fellebbezőt ezek a rendelkezések személyében érintik.

Hatodszor az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazás eredményeként állapította meg, hogy a fellebbező keresete elfogadhatatlan, mivel más hatékony jogorvoslati lehetőség nem áll a rendelkezésre.

Hetedszer az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazással nem vette figyelembe sem összességükben, sem egyenként a fellebbező által hivatkozott tényeket.

- (¹) Az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőfelfejtések irányításáról, a 2847/93/EK rendelet módosításáról, valamint a 685/95/EK és a 2027/95/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 4-i 1954/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 289., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 6. kötet, 44. o.).
- (²) A mélytengeri állományok halászatára vonatkozó különleges hozzáférési követelmények és kapcsolódó feltételek megállapításáról szóló, 2002. december 16-i 2347/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 351., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 391. o.).
- (³) Az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati erőfelfejtések igazgatásáról szóló, 1995. március 27-i 685/95/EK tanácsi rendelet (HL L 71., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 204. o.).
- (⁴) Az egyes közösségi halászati területekre és erőforrásokra vonatkozó halászati gazdálkodási rendszer létrehozásáról szóló, 1995. június 15-i 2027/95/EK tanácsi rendelet (HL L 199., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 2. kötet, 224. o.).

A Conseil d'État (Franciaország) által 2008. október 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé – Beavatkozó: Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires kontra Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(C-446/08. sz. ügy)

(2008/C 327/27)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État (Franciaország)

Az alapeljárás felei

Felperesek: Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé

Alperesek: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A 2002. június 10-i 2002/46/EK irányelv⁽¹⁾, és különösen annak 5. cikke (4) bekezdését és 11. cikke (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy főszabály szerint a Bizottság feladata az étrend-kiegészítőkben jelen lévő vitaminok és ásványi anyagok maximális mennyiségének meghatározása, a tagállamok pedig addig rendelkeznek hatáskörrel e terület szabályozására, amíg a Bizottság meg nem alkotja a szükséges közösségi jogi aktust?

2) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén:

a) A tagállamok – amennyiben kötelesek e maximális mennyiségek meghatározására – kötelesek-e a viszonylagos bizonytalansággal jellemzett területen az irányelv 5. cikkében rögzített szempontokat követni, ideértve az általánosan elfogadott tudományos adatokon alapuló kockázatértékelés követelményét?

b) Valamely tagállam megállapíthat-e maximális értéket akkor, amikor – mint a fluor esetében is – lehetetlen pontosan számszerűsíteni a más tápanyagforrásból, többek között a különböző területen elő fogyasztók egyes csoportjaira nézve a vízhálózathoz származó vitamin- és ásványianyag-bevitel mértékét? Ebben az esetben megállapíthat-e zéró mértéket az igazolt veszélyre tekintettel, anélkül, hogy a 2002. június 10-i irányelv 12. cikkében előírt védelmi eljárást bevezetné?

c) A maximális tartalom megállapításához figyelembe lehet-e venni a különböző fogyasztói csoportok változó mértékű érzékenységét, magának az irányelvnek az 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében, továbbá e tagállam kiindulhat-e abból, hogy valamely a veszélynek különösen kitett közönséget célzó intézkedés, például az alkalmazott címkézés, eltérítheti ezt a csoportot a csekély mennyiségben számára jótékony hatású tápanyag bevitelétől? A változó mértékű érzékenység figyelembe vétele odáig vezethet-e, hogy az érzékenyebb közönségre, többek között gyermekekre szabott maximális tartalmat alkalmazzák a lakosság egészére?

d) Az egészségre való igazolt veszély hiányában milyen mértékű maximális érték határozható meg? Általános értelemben milyen mértékben és milyen feltételek között vezethet a figyelembe veendő szempontok súlyozása olyan határérték elfogadásához, amely észrevehetően alatta marad az ezen tápanyagokra nézve elfogadott biztonsági határértéknek?

⁽¹⁾ Az étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2002. június 10-i 2002/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 183., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás: 13. fejezet, 29. kötet, 490. o.).

A Svea hovrätt (Svédország) által 2008. október 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Otto Sjöberg kontra Åklagaren

(C-447/08. sz. ügy)

(2008/C 327/28)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Svea hovrätt

Az alapeljárás felei

Felperes: Otto Sjöberg

Alperes: Åklagaren

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Meghatározott körülmények fennállása esetén igazolható-e közérdeken alapuló kényszerítő okkal az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés a szerencse- és sorsjátékok nemzeti piacain?

2) Amennyiben a szerencse- és sorsjátékok nemzeti piacain folytatott korlátozó politika több cél elérésére irányul és ezek egyike a szociális tevékenységek finanszírozása, úgy lehet-e tekinteni, hogy ez utóbbi a korlátozó politika előnyös mellékkövetkezménye? Ha az e kérdésre adott válasz nemleges, úgy mégis elfogadható lehet-e a korlátozó politika, amennyiben a szociális tevékenységek finanszírozása nem tekinthető a korlátozó politika fő céljának?

3) Hivatkozhat-e az állam közérdeken alapuló kényszerítő okra a szerencsejátékokra vonatkozó korlátozó szabályozás igazolásaként, ha az állami irányítás alatt álló társaságok által reklámozott szerencsejátékokból és sorsjátékokból származó bevételek az államot illetik, és e reklámozás egyik célja a szociális tevékenységek finanszírozása? Ha az e kérdésre adott válasz nemleges, úgy mégis elfogadható lehet-e a korlátozó politika, amennyiben a szociális tevékenységek finanszírozása nem tekinthető a reklámozás fő céljának?

4) Egy másik tagállamban letelepedett szerencsejáték-társaság által ezen államban szervezett és az adott tagállam hatósági által felügyelt szerencse- és sorsjátékok reklámozására vonatkozó teljes tilalom lehet-e arányos a szerencsejáték-tevékenységek ellenőrzésének és felügyeletének céljával, ha ugyanakkor a korlátozó politikát folytató tagállamban letelepedett szerencsejáték-társaságok által szervezett szerencse- és sorsjátékok reklámozására nem vonatkoznak korlátozások? Hogyan kell e kérdést megválaszolni, ha az ilyen szabályozás célja a szerencsejátékok korlátozása?